

Hvis nye og mindre virksomheder skal erstatte de gamle industrier, er der behov for at styrke iværksættertraditionen på Lolland. Lolland oplever i dag en af de højeste ledighedsprocenter i landet, og de dårlige beskæftigelsesmuligheder er med sine forstærkende effekter medvirkende til, at flere og flere unge flytter væk fra Lolland. Unge, der vil ud på arbejdsmarkedet, ser ingen fremtid på Lolland og ønsker derfor ikke at bo i området.

Flugten fra land til by blandt unge og højtuddannede kan på langt sigt blive et problem, måske det allerstørste problem, og kan betyde, at Lolland ikke kan tiltrække veluddannet arbejdskraft. Konsekvenserne heraf bliver faldende gennemsnitsindkomster og reducerede skattegrundlag for kommunerne på Lolland.

Og selv om jeg som folketingsmedlem ikke bryder mig om at drage forhold ind omkring min egen person eller min egen virksomhed, vil jeg i dag gøre en undtagelse. Jeg driver en lille virksomhed med seks skoforretninger i Jylland og en enkelt på Fyn. Vi har i år som alle andre haft vanskeligt ved at få lærlinge eller elever, som det hedder. Vi har normalt otte elever i vores virksomhed, og det vil, da de er der på en toårig uddannelse, sige, at der skiftes fire ud hvert år. Det har hidtil været let at få elever. Nu har det været vanskeligt. Vi har annonceret efter dem, og arbejdsformidlingen i Vejle har spurgt, om de må sende vores annoncer til andre arbejdsformidlinger rundt omkring i landet. Det har vi sagt ja til, og det har de gjort.

Og af de fire elever, vi nu har ansat, dér skal jeg sige, at de to kommer fra det område, vi diskuterer i dag. To unge mennesker, en ung mand og en ung pige, har henvendt sig i henholdsvis Odense og Horsens og sagt: Vi kunne godt tænke os at komme i lære. Det er jo ganske meget at rejse fra området til et helt nyt. Jeg synes, at man kan betragte det på den måde, at det er meget flot, at de unge siger: Vi tager et initiativ, vi er bevidste om den situation, vi befinder os i i det område, hvor vi lever. Jeg synes, at de fortjener meget stor anerkendelse.

Samtidig må man jo sige, og det er så den negative side af sagen, at hvis vi bare i vores lillebitte virksomhed ansætter to elever, som kommer fra Lolland, hvad vil det så ikke blive til på landsplan! Dermed kan Lolland komme til at stå over for det allerstørste problem, man kan forestille sig: at de unge ikke længere tror på det område, hvor de bor, og hvor de har fået deres første uddannelse, og derfor flytter fra området.

Det synes jeg er et af de største problemer, og jeg har valgt at nævne det i dag, fordi jeg synes, at det er et eksempel, der måske mere end mange fine ord fortæller om den problemstilling, man har på Lolland, og som jeg så inderlig godt forstår vi skal tage os sammen for at løse i fællesskab.

Ved siden af disse triste udviklingstendenser må befolkningen på Lolland leve med stadige trusler fra visse partier i Folketinget om en fjernelse eller reduktion af befordringsfradraget. Regeringen og venstrefløjen har ved sin netop sammenflikkede afgiftspakke gjort det dyrere at være bilejer. Det har helt urimelige konsekvenser for de mennesker, der bor på Lolland, og som hver dag kører hundredvis af kilometer til arbejde. Denne straffeaktion mod bilisterne tilskynder jo heller ikke ligefrem folk fra byerne til at flytte ud i landområderne.

Efter konservativ opfattelse skal mobiliteten fremmes, hvis de unge skal fastholdes på Lolland, og hvis arbejdskraften i øvrigt skal fastholdes på Lolland. Derfor foreslår Det Konservative Folkeparti, at befordringsfradraget fredes, afgiftsniveauet for miljørigtige biler nedsættes, og bilbeskatningen lettes. Det Skæve Danmark, som er en sammenslutning af 105 små landkommuner, frygter, at øgede afgifter på bl.a. benzin vil dræne de små landkommuner for indbyggere, og det er jo netop den politik, som regeringen gennemfører.

Det Konservative Folkeparti ønsker at skabe rammer for den erhvervsmæssige udvikling, der er motoren i det økonomiske maskineri på Lolland. Det første skridt på vejen er flere investeringer i infrastrukturen. Særlig i Lolland-Falsterområdet er der behov for en massiv indsats. Motorvejen under Guldborgsund – den har vi jo talt meget om i dag – er en del af det overordnede motorvejsnet og i virkeligheden det, der er skyld i, at det sidste ben i H-løsningen endnu ikke er faldet på plads.

I det hele taget kan man ikke komme uden om, når man diskuterer et område som Lolland, at infrastrukturen er afgørende vigtig. Jeg ved godt, det ikke er en trafikpolitisk debat, vi har i dag, men man kan jo ikke sige andet, end at når alle ordførerne har det med i deres taler, så er det en meget vigtig del af debatten, som vi ikke kan sludre os fra. Det kan ikke nytte noget, at SF ikke vil støtte det; den ene ordfører vil, den anden vil ikke. De må tage sig sammen og beslutte sig til, hvad de vil.